

Bayer Zsolt: Soros György és birodalma 2. rész

2017 április 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

– Jaj de gyönyör? baba! Kisfiú vagy kislány? – Mit tudom én! Majd ha feln?, eldönti…

A tegnapi részben megismertük tíz szakdolgozat témáját, amelyek a CEU-n készültek a 2015/16-os tanévben. És azt állítottuk, hogy bár els?re ezek a „dolgozatok" a pöffeszked?, felesleges, magamutogató, (ál)intellektuális liberális szellemi maszturbáció mintapéldányai, de sokkal nagyobb a baj, ezek ugyanis a rendszer lényeges épít?elemei.

De mi a rendszer? Kíséreljük meg ennek összefoglalását!

Induljunk ki abból, hogy a liberális gondolkodás mára kétdimenzióssá vált. E két dimenzió: az én és a szabadság. A kétdimenziós liberális gondolkodás azt feltételezi, hogy a szabadság valami olyan elvont abszolútum, amelyet soha nem érhetünk el a maga teljességében, de az egyénnek, az Énnek az az egyetlen feladata, életcélja, hogy megkísérelje elérni vagy legalább megközelíteni ezt az abszolút és feltétlen szabadságot.

A – jobb híján nevezzük így – konzervatív gondolkodás többdimenziós. Ugyanis az Én és a szabadság abszolútuma helyett elidegeníthetetlen része a Mi és a hierarchikus függ?ségek elfogadása.

A konzervatív gondolkodás nem képes elfogadni az Én primátusát, ugyanis ebben a világképben az Ént minden körülmények között és magától értet?d? természetességgel korlátozza a Mi, s a Mi két legfontosabb megnyilvánulása: a család és a nemzet. E két korlátozó tényez?n kívül pedig ott van még a hierarchia szintúgy magától értet?d? és természetesnek tekintett elfogadása. Egy konzervatív ember számára nyilvánvaló, hogy egész életünket hierarchikus függések rendszerében éljük le.

Egy konzervatív ember számára természetes, hogy a gyermek hierarchikus függ? viszonyban van szüleivel, tanáraival, s a természet rendjéb?l következ? alá- és fölérendelt viszonyok semmiben sem korlátozzák a szeretetet, az odafigyelést, a tör?dést, továbbá nem megkérd?jelezhet? az sem, hogy például igenis beletartozik az iskola feladatai közé a gyerek nevelése.

Egy konzervatív számára nyilvánvaló, hogy minden közösségben van vezet?, akit a többiek szabad akaratukból követnek, mert bíznak benne.

A konzervatív gondolkodás természetesen elfogadja, hogy a születésénél fogva és a törvény el?tt minden ember egyenl?, de soha nem fogadja el, hogy a takarító egyenl? lenne a f?orvossal, a fiatalkorú b?nöz? pedig az orvostanhallgatóval.

Itt is természetesek a hierarchikus függ?ségi viszonyok. Egy hív? számára pedig magától értet?d?, hogy egész élete hierarchikus függ?ségben telik, hiszen alárendeltje Urának s Teremt?jének, aki viszont feltétel nélkül szereti ?t.

A kétdimenziós liberális világképben az Én ugyanilyen természetességgel tagad meg minden hierarchiát, alá- és fölérendeltséget, függést – egészen pontosan egyetlen függést ismernek el: függést a szabadság fokától, mértékét?l s a küzdelemt?l, amely az abszolút szabadság eléréséért folyik szakadatlanul.

E kétdimenziós liberális világkép a dolgok logikájából következ?en bontja le a családi függ?ségeket, a nemzethez tartozás függ?ségét és persze az Istent?l való függést. „Haljon meg a haza értem!" – kiáltott fel James Joyce, és talán nem is gondolta, hogy a legújabb kori liberalizmus egyik alapvetését fogalmazza meg éppen.

E kétdimenziós világképb?l pedig szintúgy logikusan következik, hogy ha már lebontottuk a családtól, a hazától, a nemzett?l, az Istent?l való függésünket, akkor keresnünk kell valami új lebontanivalót, hiszen ha nincs több függés, akkor elt?nik a szabadság abszolútumának dogmája. Ezért fordul korunk liberalizmusa a természeti determináltságok lebontásához. Nem számít többé a természet, a biológiai determináltság – hát nehogy már a biológia határozza meg, hogy én (ÉN!) mi is vagyok valójában!

Így jutunk el oda, hogy teljesen mindegy, minek születünk. Kisfiúnak születtél? Kislánynak születtél? Ugyan már! Ez csupán „társadalmi konvenció", elmaradottság, bigottság, régimódi nemi szerep! Egy modern liberális egészen egyszer?en nem lehet a természet, a biológia rabja, nem korlátozhatja kiteljesedését, szabadságát holmi születés, genitália, evolúció. Ki ezekkel a kacatokkal a szemétdombra, jöjjön az új ember, ki nem rabja többé saját testének!

Néhány évvel ezel?tt még vihogva meséltük ezt a viccet: Az eszdéeszes tologatja a csecsem?jét a babakocsiban a

parkban, és odalép hozzá egy id?s néni.

– Jaj de gyönyör? baba! Kisfiú vagy kislány? – Mit tudom én! Majd ha feln?, eldönti…

Vihogtunk a viccen, de nem hittük, hogy alig néhány év elteltével ez maga lesz a „tudomány”.

S ugyanígy vihogtunk a Monty Python halhatatlan jelenetén a Bryan életéb?l, amikor négy férfi üldögél, beszélget, s egyikük zokogásban tör ki, hogy gyereket akar szülni. A többiek értetlenkednek kicsit, hogy hát ? férfi, nincsen méhe, nem szülhet gyereket, de végül abban maradnak, hogy bár nem szülhet, de joga van hozzá, hogy szüljön, úgyhogy harcolni fognak ezért a jogáért. Vihogtunk, és azt gondoltuk, ez a legfeketébb, leg?rültebb abszurd.

S lám, eltelt harminc év, és a brit orvosi kamara körlevélben tiltja meg tagjainak, 150 ezer brit orvosnak, hogy a kórházakban kismamának, terhes n?nek, ne adj’ isten áldott állapotban lév? n?nek nevezze az ellátásra jelentkez? n?ket, nehogy megsértsék azokat a férfiakat, akik éppen most döntötték el, hogy gyereket fognak szülni. Ez pedig már nem a Bryan élete, nem a Monty Python.

Hanem a világunk. És még mindig nem ez a legpusztítóbb ebben az elmebajban.

(Folytatjuk)

(P.S.: Munkám során felhasználtam a Jonathan Haidt The Righteous Mind – Why Good People are divided by Politics and Religion cím? m?vében olvasható gondolatokat.)

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló